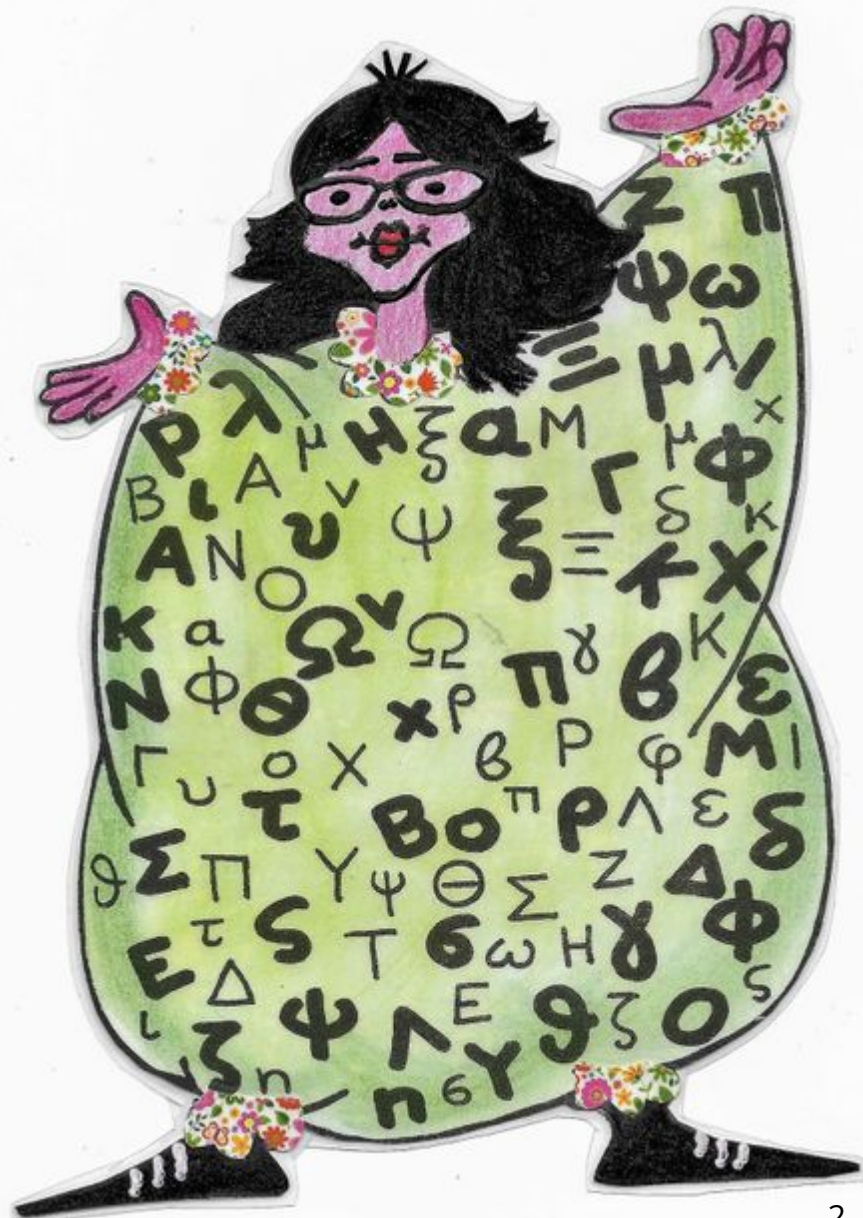

*Η νονά
η Αλφαβήτα*

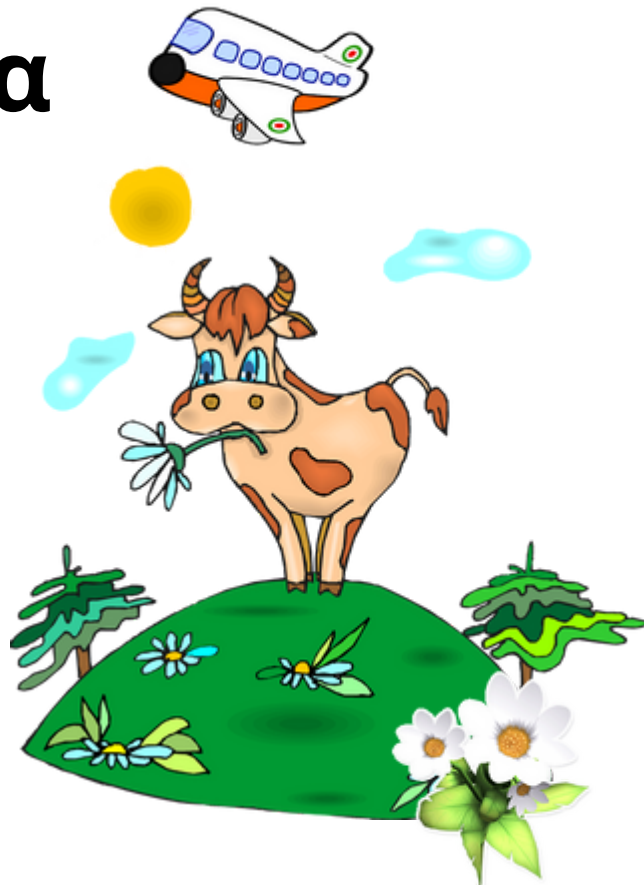

ΛΙΝΑ
ΡΟΚΑ

Θα σας πω για μια νονά ,
που έχει βαφτίσει εικοσιτέσσερα παιδιά.
Κάθε Κυριακή ή σχόλη,
στην γειτονιά την ψάχνουν όλοι.
Χτυπούν τις πόρτες, μπαίνουν στα σπίτια
και όλοι ζητούν την **Αλφαβήτα**.
Γλυκιά και καλοσυνάτη αυτή η νονά,
έχει βρει όνομα για όλα τα μωρά.
Με το λουλουδάτο της φουστάνι,
φτερά στα πόδια έχει βάλει.
Κουστούμι μπλε αγόρασε για το Ε,
και για το Νι, ένα τρενάκι γκρι.
Αν βλέπατε τις μπομπονιέρες
που αγόρασε για το Α,
τα σχόλια σας θα ήταν όλα επαινετικά.
Κάθε Χριστούγεννα, Πάσχα και γιορτή,
καλούδια κρύβει σε κάθε κουτί.
Το Άλφα, όταν την βλέπει
να προβάλλει στην γειτονιά,
τρέχει και φωνάζει:
Νονααά! Νονααά! Νονααά!
Μα το Ν, που μόνο του δεν μπορεί να σταθεί,
πηγαίνει κοντά στο Α και φωνάζει δυνατά:
Να, να,να, ήρθε η νονά!
Κι εκείνη σαν τ' ακούει, γελάει όλο χαρά,
γιατί το καθένα από αυτά,
έχει την δική του ομορφιά.
Κι αν όλα μαζί χορέψουν σε λευκό χαρτί,
κάνουν τον λόγο να μην ξεχαστεί.

Αα

Η αγελάδα η Ανθή στο χορτάρι αραχτή.
Άσπρες μαργαρίτες μασουλά
και το αφεντικό της καρτερά.
Άσπρο γάλα στη καρδάρα
για να ταΐσει όλη τη φάρα.
Αμέριμνα τον ουρανό κοιτά
και το βλέπει... εκεί ψηλά!
-Αχ! Αν σαν το αεροπλάνο είχα φτερά
θα γλίτωνα το άρμεγμα κάθε φορά.
Av! Av!

3

Ββ

Το βατράχι ο Μηνάς νομίζει πως είναι βασιλιάς.
Βαστά ένα σκήπτρο στη λίμνη
και όλο διαταγές δίνει.
Βάλε τα νούφαρα στη σειρά!
Βόλτα στα χόρτα τα υγρά!
Βρες για το μεσημέρι κουνούπια αρκετά!
Βάζει στη πλάτη βελούδο βυσσινί
και αγναντεύει τη λίμνη τη θολή.
-Βαρέθηκα τελικά, στο κάστρο μου
να υπάρχει τόση μοναξιά.

4

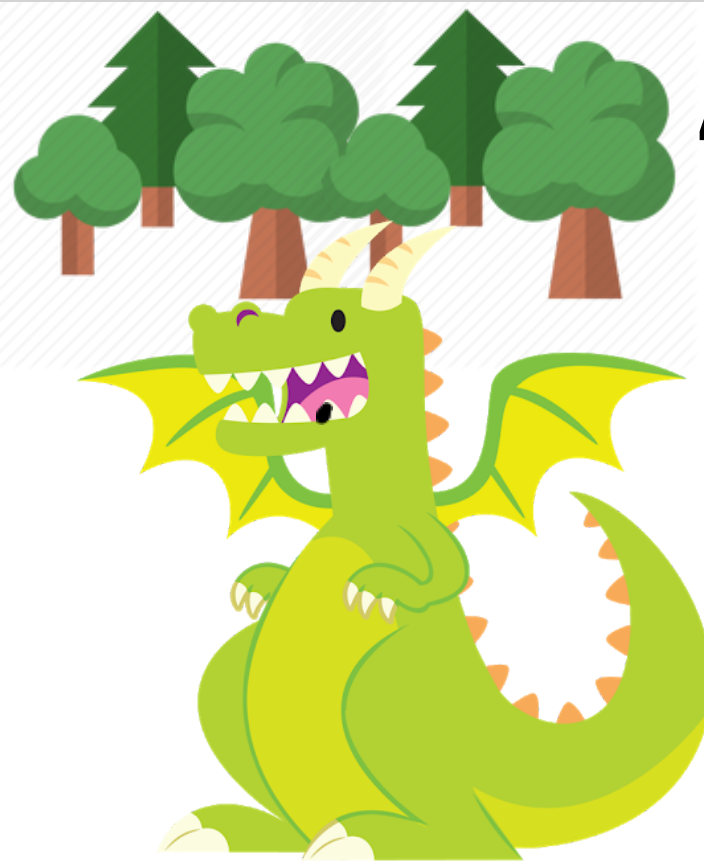
Γγ

Μια γίδα στο χωριό
γυρεύει έναν τράγο γερό.
Με γιλέκο, με γραβάτα
και με όνειρα φευγάτα.
Γύρω γύρω τον κάμπο φέρνει
και στο τέλος χωρίς γαμπρό μένει.
Τι γυρεύεις ένα γάμο,
όταν βόσκεις σε τέτοιο κάμπο;

5

Δδ

Δράκος σε δάσος πυκνό αγκομαχά
γιατί το δόντι του πονά.
Δρόμο παίρνει, δρόμο αφήνει,
σε κανέναν σημασία δε δίνει.
Περπατά με δυσκολία γιατί
τα παυσίπονα δεν έφεραν τη σωτηρία.
-Δράκε δεν ήθελες να πας στο γιατρό
και μεγάλωσε το κακό.
Διώξε για πάντα τη φοβία
γιατί έτσι θα ζεις πάντα ένα δράμα
και όχι μια κωμωδία.

6

Εε

Μια ελίτσα μορφωμένη
ψάχνει το Ε και περιμένει.
Ελέφαντα όταν είδε μπροστά της
χτύπησε γρήγορα η καρδιά της.
Έλατο σκύψε να κρυφτώ.
Μήπως όμως στα φύλλα σου χαθώ;
Ελικόπτερο που είσαι εκεί ψηλά,
θα με πας ταξίδια μακρινά;
Ελάφι σαν τύχει και με βρει,
σίγουρα θα με καταπιεί.
Κίνδυνο και ομορφιά
κρύβουν τα Ε που αναζητά.
Είναι καλύτερα να πάει στη μαμά της
και να κρυφτεί στην αγκαλιά της.

7

Ζζ

Η Ζωζώ ανέβηκε στη ζυγαριά και η φωνή της
ακούστηκε στην οδό Ζήνωνος ξανά.
-Θα κόψω τα ζυμαρικά, τις πίτσες και τα γλυκά.
Ζελέ θα τρώω και ζουμί,
μέχρι το παντελόνι να μου μπει.
Θα σφίξω το ζωνάρι
για να περπατώ με χάρη.
Η ζάχαρη μου 'κανε ζημιά
και η ζυγαριά αγκομαχά.
Θα "ζυμώσω" τη ζωή μου με πιάτα υγιεινά
και όλα θα πάνε μια χαρά!

8

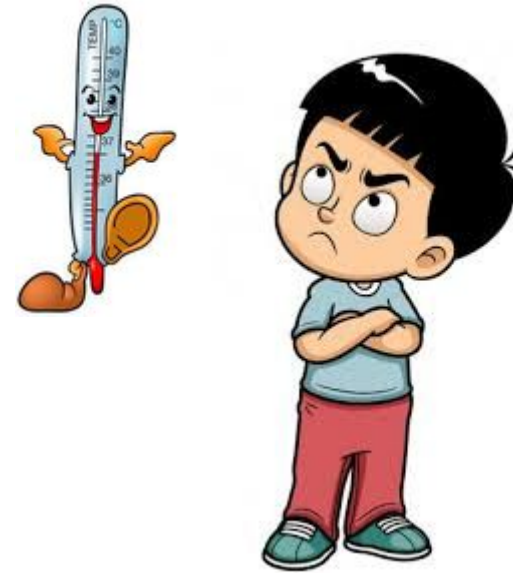
Ηη

Ο Ηλίας ο ηλεκτρολόγος
ήταν σε όλα λεπτολόγος.
Τα ραντεβού με ημερομηνία
και στη δουλειά του με ηρεμία.
'Ησυχος και μυαλωμένος,
μα ήταν και ερωτευμένος.
Στην Ηλιούπολη μία αφορά,
προσπαθούσε να φτιάξει μια πρίζα παλιά.
Τη Μαρία είχε στο μυαλό
και το καλώδιο ήταν παλιό.
'Έτσι ο Ηλίας με αιτία,
έπαθε ηλεκτροπληξία.
Ηρεμήστε!
Ο ήλιος τον είδε την άλλη μέρα να γελά,
μα τα μαλλιά του ήταν σαν καρφιά.

9

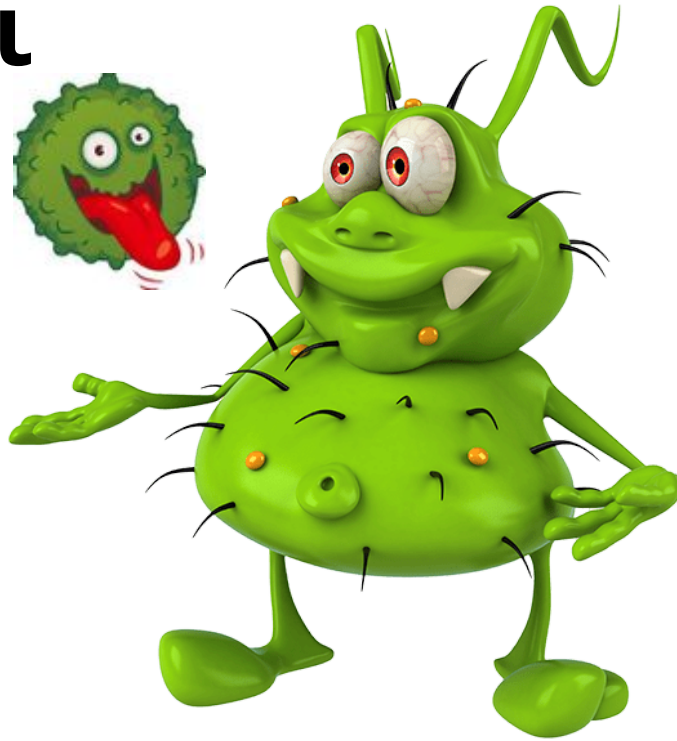
Θθ

Μια μέρα ο Θανάσης δεν αισθανόταν καλά
και τα 'βλεπε όλα θολά.
Κόκκινο το πρόσωπό του,
θρύψαλα και το μυαλό του.
Μέτρησε τη θερμοκρασία,
χωρίς καμία σημασία.
-Θανάση τι συμβαίνει και έχεις κάνει
άνω κάτω την οικουμένη;
-Ο θεός ήταν να με πάει στο Θησείο,
σε ένα ονομαστό ωδείο.
Του έτυχε μια δουλειά
και εγώ είμαι εδώ να.
-Αχ Θανάση!
Το θερμόμετρο δείχνει σωστά
κι ας τα βλέπεις όλα θολά.
Θρύψαλα έχει γίνει το μυαλό,
γιατί αυτό που νιώθεις το λένε θυμό.

10

Ι ι

Ξέρω έναν ιό, που είναι ικανός.
Στο ισόγειο μπορεί να σε κλείσει
και το ίχνος του να σβήσει.
Ιδρώτας κρύος να σε λούσει,
αν κάποιος τον βήχα σου ακούσει.
Ιατροί και σπουδαγμένοι,
τον ιό αυτό μελετούν,
μία λύση για να βρουν.
Δεν είναι ιστορία παλιά,
αλλά τη ζούμε στα χρόνια τα τωρινά.
Ιέ! Ιέ! Φτου και ξελευτερία δεν έχει για σε.

11

Κ κ

Μια κότα καθαρίζει και το κοτέτσι "αλωνίζει".
Κόκορας έρχεται κοντά και τη κοιτά ειρωνικά.

-Καλημέρα καλλονή!

Γιατί χαλάς το κόσμο πρωί πρωί;

-Βρήκα σκουλήκι τροφάντο για δεκατιανό.

-Κακομοίρα Κατερινιώ,

το κακάρισμα ήταν γι' αυτό;

Άντε μέσα στο κοτέτσι να κάνεις ένα αυγό.

Εκείνη καμαρώνει και τον κόκορα ζυγώνει.

-Για να πεις λόγια γλυκά,

πρέπει να έχεις μυαλό μία οκά.

Εσύ έχεις τίποτα εδώ να;

και του δείχνει το κεφάλι επιδειχτικά.

12

Ο λαδωμένος ποντικός γλείφει το λαδοτύρι,
μα όμως ξετρελάθηκε και με το κεφαλοτύρι.

Λαίμαργος καθώς ήτανε,
γελούσε, μασουλούσε,
καθόλου δεν επρόσεχε
κι όλο χοροπηδούσε.

Κλαπ! Η φάκα αμέσως κλείνει
και η χαρά του τον αφήνει.
Έκπληκτος τη φυλακή κοιτά
μα τώρα το 'χει μάθει πια:

"Όποιος κάνει τη λαδιά, τη πληρώνει ακριβά"

Μ, ε, φωνάζει Με, θα ευχηθώ
ο ουρανός σου να ' ναι μπλε.

Μ, ι, φωνάζει Μι και θα σου δώσω
στο μάγουλο ένα φιλί.

Μ, ο, φωνάζει Μο και ξέρω πως για σένα,
πάντα, θα είμαι το αγαπημένο σου μωρό.

Μ, α, φωνάζει Μα και τόση ώρα σας μιλώ
για τη δική μου τη μαμά.

Αν μου ζητήσεις μια λέξη από Μ,
έρχεται αμέσως στο μυαλό,
η λέξη "μαμά" που αγαπώ.

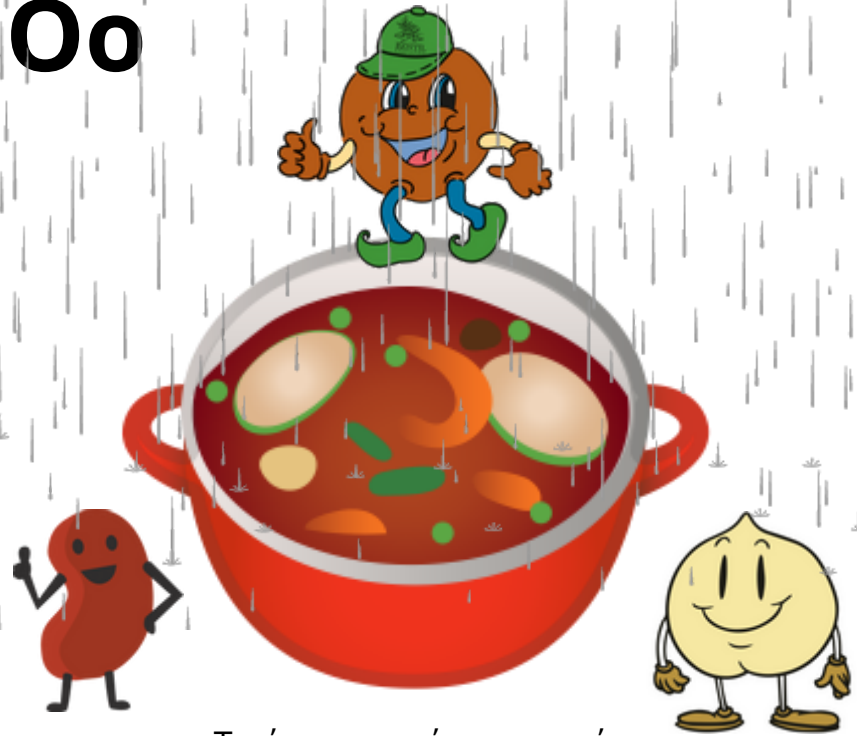
Ο Νίνος και η Νίνα ήρθαν νύχτα στη Ραφήνα.
Έρθαν με ένα ταξί απ' της Νίκαιας τη
περιοχή.

- Κοίτα Νίνο τη νυχτιά.
Κοίτα την αστροφεγγιά.
Ο Νίνος νυσταγμένος τη κοιτά
και το κεφάλι του κουνά.
Θέλει νανούρισμα γνωστό
σε ένα μέρος σκοτεινό.
Νάνι, νάνι, νάνι, νάνι
η νυχτερίδα μου να κάνει...
Η Νίνα αρχίζει να τραγουδά
και τα μάτια του Νίνου
κλείνουν σιγά σιγά.
Νύχτα!
Ντύσε του Νίνου την αγκαλιά
με όνειρα γλυκά.

Ο Ξέρξης ο ξιφίας ήταν ξακουστός.
Στο κόσμο της θάλασσας ονομαστός.
Ξεφάντωνε τις νύχτες,
Ξετρέλανε τις νύφες.
Ξεφλούδιζε καρότα.
Ξεκλείδωνε την πόρτα.
Όμως μια βραδιά,
στης Κυριακής τη ξαστεριά,
πιάστηκε στα δίχτυα του ψαρά.
Ξαφνιασμένος προσπαθεί,
να ξεφύγει όπως μπορεί.
Ξεγλίστρησε από της θάλασσας τη "φυλακή";
Ναι! Τον ακούω να ξεκαρδίζεται
με τον Ξενοφώντα το φαγκρί.

Οο

Τα όσπρια σήσανε χορό
σου Οράτιου το σπιτικό.
Κοίτα τα όσπρια σωρό.
Το φασόλι, το ρεβίθι, το κουκί
σε μια όμορφη γιορτή.
Οπα, οπα, οπα, λακια
χτυπούν συνέχεια παλαμάκια.
Οπα, οπα, οπα, λι,
έπιασε γερή βροχή.
Πριν μπουν στη κατσαρόλα
ρημαδιό τα 'καναν όλα.
Ομπρέλα ψάχνουν εδώ κι εκεί,
"μούσκεμα γίναμε" φωνάζει η φακή.

17

Ππ

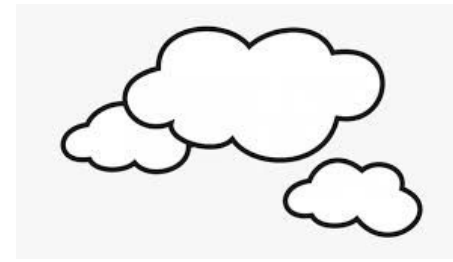
Μια παντόφλα πολυταξιδεμένη και περήφανη
πολύ
μιλά συνέχεια για τα μέρη που 'χει δει.
Παρίσι, Περού, Πορτογαλία
με τη φίλη της την Πουλχερία.
Πολλά λόγια και παχιά κι έχει τη μύτη της ψηλά.
Κυρά παντόφλα θέλεις μια συμβουλή;
Άσε τα πολλά μπλα μπλα,
γιατί η απλότητα είναι αρχοντιά!
Μοιάζει με ένα λαμπερό αστέρι, κι αν συνεχίσεις...
βλέπω να σου δίνουμε "τα παπούτσια στο χέρι".
Και σ' όλα τα μέρη της γης να πας, 18
παντόφλα γεννήθηκες, όσο κι αν το πολεμάς.

Ρρ

Σε ένα ρετιρέ ακριβό μένει η γιαγιά μου η Ρορό.
Ραβδί κρατά, όταν περπατά.
Ράβει με ραπτομηχανή
φούστα και μπλούζα ασορτί.
Ρόμπα εμπριμέ φορά,
όταν αρχίζει τη δουλειά.
Ρόδι, ρεβίθι και ραδίκι
από το σπίτι της δεν λείπει.
Ρετσίνα ένα ποτηράκι
για να πάει κάτω το φαρμάκι.
Η γιαγιά μου η Ρορό αγαπά πολύ το ρο,
γιατί στο όνομά της έχει δυο.

19

Σσ

Η σαύρα η Σάρα αγαπά τη σαχλαμάρα.
Όλους γύρω τους πειράζει
και μετά τους κάνει χάζι.
Κάνει μεγάλο σαματά
και στη γωνιά της μετά σιωπά.
Το Σαββάτο σέρβιρε μες στο πιάτο,
σος με χαλασμένο μανιτάρι
στο Σάκη το σαλιγκάρι.
Ο Σάκης σάλια γέμισε παντού
και η Σάρα χα, χα, χα και χου, χου, χου!
Το σκουλήκι τη κοιτά και της λέει σοβαρά:
-Σάρα άσε πια τη σαχλαμάρα
γιατί δεν θα γλυτώσεις τη σφαλιάρα.

20

Ττ

Στο τετράδιο θα γράψω λέξεις από Τ μη τις ξεχάσω:
Ταβάνι λευκό για να αράξει κουνούπι ζωηρό.
Τακούνι στο δρόμο χτυπά και ακούει η γειτονιά.
Ταξί! Ταξί! Πήγαινε με στην οδό Χατζή.
Ταύρος αμέριμος κοιτά και είναι γεμάτος τεμπελιά.
Τελεία έβαλα εδώ κι από κει ξαναρχινώ.
Τουφεκιά στον αέρα και τα πουλιά πάνε πέρα.
Το τριζόνι με κοιτά και μου λέει δυνατά:
-Κλείσε τα βιβλία και έλα στην παρέα.
21 Η ζωή είναι ωραία!

Υυ

Δεν δουλεύει σε υπουργεία,
ούτε καν σε κέντρο υγείας.
Σε υποβρύχιο δεν μπαίνει,
τον κλειστό χώρο τρέμει.
Υπαλλήλους δεν έχει,
υπομονή στη δουλειά κατέχει.
Υπογράφει τιμολόγια και χαρτιά,
με συνέπεια και κέρδη κανονικά.
Υπευθυνότητα με την οκά.
Όταν το νερό στο σπίτι κυλά,
"υποκλίνεσαι" στη δικιά του αφεντιά.
-Καταλάβετε για ποιον σας μιλώ;
-Ναι! Για τον Υπάτιο τον υδραυλικό.
22

Φφ

Φθινοπώρου πρωινό σε ένα δάσος μακρινό.
Η Φιλίτσα και ο Φώτης, φυλλαράκια κοντινά,
είχαν πιάσει τη κουβέντα φιλικά και σιγανά.
Μα μέσα απ' τα λόγια τα πολλά, κουνήθηκαν αρκετά
και 'βαλαν φωνή δυνατή, πέφτοντας απ' το κλαδί.
Ο αέρας με το πρώτο φου
ταξιδεύει τη Φιλίτσα για αλλού
και ο Φώτης τη κοιτά με δυο μάτια γουρλωτά.
Αχ! Φιλίτσα τι θα γίνω; Μόνος μου τι θα απογίνω;
Φόβο είχα και καημό πως θα γίνει μια μέρα αυτό.
Δεν πρόλαβα να πω "πόσο πολύ σε αγαπώ".

23

Χχ

Ο Χρήστος ο Χατζόγλου είναι χασάπης στην Αιόλου.
Καθόλου δεν χασομερά
και το κρέας του κρύβει νοστιμιά.
Με ευγένεια χαιρετά
και κάνει χάζι τη Χαρά που τραγουδά.
Θες χοιρινό κιμά για σουτζουκάκια λαχταριστά;
Χοιρινές μπριζόλες για τηγάνια και κατσαρόλες;
Μη χαζεύεις και μη χασομεράς!
Στο Χρήστο τον Χατζόγλου θα βρεις, αυτό που ζητάς.
Και σε ένα καθαρό χαρτί θα σου γράψει κατιτί:
"Η χαρά τιμή δεν έχει
και χαρά σε 'κείνον που τη κατέχει"

24

Ψψ

Η Ψιψίνα ψαχουλεύει στη κουζίνα.
Το ψάρι στη ψησταριά μοσχοβολά
και εκείνη νιαουρίζει γιατί πεινά.
Ψίθυρος έρχεται στα γατίσια της αυτιά
και ψάχνει δεξιά κι αριστερά.
Στη ψάθινη καρέκλα τη παλιά
βλέπει έναν ψύλλο να χοροπηδά.
" Με άλματα ψηλά, θα ψηλώσω μερικά εκατοστά"
είπε ο ψύλλος με αδύναμη φωνή,
αλλά με γενναία ψυχή.
Η Ψιψίνα τον κοιτά και τον κάνει μια χαψιά.
Ψέμματα σας είπα πολλά,
25 γιατί η Ψιψίνα περιμένει στη ψησταριά.

Ωω

Ώρα για δουλειά; Γύρω στις εννιά.
Ώρα για φαγητό; Αργότερα, θα δω.
Ώρα στο ωδείο; Άσε, κάνει κρύο.
Ώρα για ποτό; Στις δέκα το βράδυ, αν μπορώ.
Ώρα για έναν ύπνο καλό; Μεσάνυχτα
το βλέπω το όνειρο αυτό.
Μου χτυπά τον ώμο και ρωτά:
-Φίλε είσαι ωρολογοποιός;
-Όχι! Είμαι ένας άνθρωπος απλός!